FE
CRÉIXER
En la fe

Som església!

Signes d'identitat signes de pertinença

Vaig ser, fa uns dies, a la llar d'una família cristiana, practicant. Els pares, encara joves, formats en grups juvenils cristians, es preocupen per la formació religiosa dels fills i pel seu creixement en la fe. Els han iniciat en la pregària i els acompanyen en la de la nit, abans de dormir. Beneeixen la taula habitualment. En tota la casa, però, no hi veig cap signe religiós. No hi ha cap intencionalitat, en aquesta absència. Potser fugir d'un passat, per a alguns, d'un cert enfarfegament, o potser una simple deixadesa.

Recordo, també, la llar d'una altra família cristiana, un matrimoni i dos fills. Al menjador, hi havia un senzill sant sopar de ceràmica que presidia els àpats familiars. Quan els fills eren ben petits encara, els van posar a l'habitació una rajola amb la figura del sant patró de cadascun, amb un dibuix del moment, actual i entenedor per als infants. El dia de la primera comunió, els van regalar una reproducció reduïda del Crist de sant Damià, el Crist de tanta devoció de sant Francesc d'Assís, que va passar a ocupar un lloc destacat en una paret de l'habitació. Quan es va casar el fill gran, fa tres anys, va demanar als pares si es podia endur les dues imatges a la nova llar.

És evident que les dues famílies treballen pel creixement harmònic en la fe dels seus fills, i que aquest creixement no queda supeditat a la presència dels signes religiosos, si bé poden ser una bona ajuda i unes bones referències que facilitin aquest creixement. El llibre de la Bíblia, la Creu, el Crucifix, les icones i les imatges de Jesús, de Maria i dels sants, situades amb la preeminència adequada, esdevenen referent. Són unes realitats que remeten a una altra realitat: el Pare, Jesús, Maria, els sants, les realitats representades. Són, alhora, testimonis materials de la fe dels pares, signes d'identitat personal i familiar i de pertinença a la comunitat dels creients, el Poble de Déu. Símbol del seguiment de Crist, en el cas de la creu, emblema del cristianisme. A més, hi ha tantes possibilitats, una diversitat tan gran d'imatges boniques i escaients al sentiment i la devoció de cadascú! També en la tria d'aquests símbols per als nostres fills, néts, nebots, fillols, o per a nosaltres mateixos, som moguts pel nostre afecte i guiats per l'Esperit. "Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ha decidit cridar, perquè ell que els coneixia des de sempre, els ha destinat a ser imatge del seu Fill, que així ha estat el primer d'una multitud de germans" (Rm 8.28-29).

Enric Puig Jofra, SJ

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. De quina manera ajudem els nostres fills a conèixer Jesús o incorporar-lo a les seves vides?
2. Com pares i famílies cristianes eduquem "només" en valors o "donem un pas més" en l'anunci explícit de la fe, tant en la nostra família com en la nostra realitat més propera?
3. Ens poden reconèixer com a cristians a nivell familiar, laboral, social...?

Parlem-ne tots plegats!

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons